

[Finansministeren.]

Det er også rigtigt, at hvis, hvad skal jeg sige, alle skatteydere skal være sikre på, at de kan vente med at indlevere til søndag aften, må der en hjemmel til i loven. Jeg forstod i alt fald på det ærede medlem hr. Foged, at det var en tanke i den retning, det ærede medlem var inde på, og jeg ville derfor mene, at det var rimeligt, at vi under et kort udvalgs møde i dag tog en drøftelse af dette spørgsmål. Det er klart, at hvis der her er et ønske om at tilvejebringe en sådan klar hjemmel, er det muligt at gøre det og muligt i denne forbindelse.

Med hensyn til bøder er der jo en bestemmelse, hvis nøjagtige ordlyd jeg ikke erindrer, jeg har den ikke ved hånden, men en bestemmelse om, at bøde kan eftergives i visse tilfælde, når det er af grunde, der ikke kan tilregnes skatteyderen, at selvangivelsen er kommet for sent, og det ville jo nok være muligt, selv om jeg ikke tør udtale mig med bestemthed herom på nuværende tidspunkt, at denne bestemmelse kunne bringes i anvendelse, hvis man indleverer senere end den 1. februar ved denne lejlighed.

Så blev jeg spurgt, om jeg ikke måtte gribe ind, hvis en kommune udsatte fristen til den 10. februar — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Foged, der nævnedes denne mulighed. Nu er det vel nok en meget teoretisk mulighed, i hvert fald hvis det drejer sig om en generel udsættelse, og jeg måtte vel nok sige, hvis jeg overhovedet blev spurgt om mit standpunkt til sagen, at der ikke var nogen hjemmel derfor; men om man skulle gribe til, om jeg så må sige, straffeforanstaltninger eller indgriben i sådanne tilfælde, det føler jeg mig i hvert fald ikke helt uden videre overbevist om, netop under henvisning til det, jeg sagde før. Det, der her er tale om, er jo — jeg havde nær sagt, det er hvad man har for sin gode vilje — et spørgsmål om at tage hensyn til borgerne og ikke at pålægge dem en ekstra byrde. Men som sagt, hvis der er et ønske i dette høje ting om, at der tilvejebringes en klar hjemmel til udskydelsen, er der en mulighed derfor. Jeg synes, det under alle omstændigheder ville være rimeligt, at man drøftede dette anliggende i et udvalgs møde. Det kan jo nås, således at tillægsbetænkningen kan afgives i dag.

Foged: Jeg takker den højtærede finansminister for det forholdsvis imødekommende svar. Men når ministeren derefter straks udtalte, at hvis der er ønske om at tilvejebringe hjemmel, er der en mulighed derfor, må jeg dertil sige, at jeg går ud fra, at finansministeren selv nærer et sådant ønske. Efter de udtalelser, der er kommet, må finansministeren vel tage initiativet og må mene, at loven er for stram på dette punkt, bl. a. under henvisning til det, den højtærede finansminister har sagt her, at hvis den enkelte skatteyder vil være helt sikker, er det stadig væk den 1. februar, der er afgørende, og det er korrekt, ja, den 31. januar er jo det rigtige, udgangen af januar. I den forbindelse kan jeg lige gøre ministeren opmærksom på, at den 15. februar er også en lørdag, og da skal de regnskabspligtige sende selvangivelsen ind, så det er ikke alene den 1. februar eller den 31. januar, vi skal diskutere, men også den 15. februar. Der er altså visse ting, der skal diskuteres i den forbindelse, men bolden er nu givet op, idet man fra folketingets side ønsker fristen ændret. Jeg finder sådan set, at det må være den højtærede finansminister, der giver udtryk for, at da det ligger lidt for stramt, ønsker regeringen at tage en sådan forhandling op. Fra vor side er der klar bane. Vi ønsker at tage disse forhandlinger op, for vi ønsker ikke at komme i en sådan situation, at ministeren opfordrer kommunale myndigheder til at opføre sig ulovligt. Det er jo det, der vil ske. Ministeren vil opfordre de kommunale myndigheder til direkte at overtræde loven ved at give udsættelser, som loven ikke hjemler ret til.

Jeg sagde allerede i mit første indlæg, at jeg var nok opmærksom på, at man individuelt havde givet lempelser, men at man ikke kunne give dem kollektivt, og det gav ministeren mig også ret i; man har faktisk ligesom bevæget sig på kanten af det lovlige, når der var tale om individuelle lempelser. Jeg kunne ønske at citere ligningsdirektørens udtalelse til dagspressen — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat. Ligningsdirektøren siger:

„Jeg kan naturligvis ikke udtale mig på rådets vegne,“ — vedrørende disse udsættelser — „men personligt vil jeg mene, at der er grund til eftergivelse af en bøde, hvis borgeren i god tro afleverer sin selvan-